

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 85/12

Λουξεμβούργο, 21 Ιουνίου 2012

Απόφαση στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-80/11 και C-142/11
Mahagében kft κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális
Adó Főigazgatósága
Péter Dávid κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Adó
Főigazgatósága

**Η έκπτωση του ΦΠΑ δεν μπορεί καταρχήν να αποκλείεται λόγω παρατυπιών που
διέπραξε ο εκδότης του τιμολογίου**

*Πάντως, η έκπτωση πρέπει να αποκλείεται όταν ο υποκείμενος στον φόρο είχε ή όφειλε να έχει
γνώση του γεγονότος ότι η πράξη την οποία επικαλείται για να θεμελιώσει το δικαίωμά του προς
έκπτωση εντασσόταν στο πλαίσιο απάτης*

Κατά την οδηγία περί ΦΠΑ¹, οι επιχειρήσεις δικαιούνται, κατά κανόνα, να εκπίπτουν το ποσό του ΦΠΑ επί των εισροών τον οποίο κατέβαλαν κατά την απόκτηση αγαθών ή υπηρεσιών που είναι απαραίτητα για τη δραστηριότητά τους. Για να μπορούν να ασκήσουν το δικαίωμα προς έκπτωση, οι επιχειρήσεις οφείλουν να έχουν στην κατοχή τους νομίμως εκδοθέν τιμολόγιο για την παράδοση των αγαθών ή την παροχή των υπηρεσιών.

Κατά το ουγγρικό δίκαιο, οι υποκείμενοι στον φόρο υποχρεούνται να επιδεικνύουν τη δέουσα επιμέλεια ώστε να βεβαιώνονται ότι οι γενεσιουργές πράξεις του ΦΠΑ είναι νόμιμες.

Υπόθεση C-80/11

Η ουγγρική επιχείρηση Mahagében kft ζήτησε να εκπέσει από το ποσό του οφειλόμενου ΦΠΑ τον φόρο που είχε καταβάλει στον προμηθευτή της στο πλαίσιο της παραδόσεως ποσότητας ακατέργαστων κορμών ακακίας. Ο προμηθευτής εξέδωσε τα τιμολόγια παραδόσεως των εν λόγω αγαθών και απέδωσε στη Δ.Ο.Υ. τον ΦΠΑ που του είχε καταβάλει η Mahagében. Αυτή, με τη σειρά της, άσκησε το δικαίωμα προς έκπτωση.

Εντούτοις, σε έλεγχο που διενεργήθηκε στις εγκαταστάσεις του προμηθευτή, οι ουγγρικές φορολογικές αρχές διαπίστωσαν, μεταξύ άλλων, ότι, σύμφωνα με τις λογιστικές καταστάσεις, η ποσότητα κορμών ακακίας που αυτός είχε στην κατοχή του κατά τον χρόνο συνάψεως της συμβάσεως πωλήσεως με την εταιρία Mahagében δεν επαρκούσε για τις παραδόσεις για τις οποίες εξέδωσε τα τιμολόγια. Εκτιμώντας ότι τα τιμολόγια που παρουσίασε η εταιρία Mahagében δεν ανταποκρίνονταν στις πραγματικές συνθήκες των παραδόσεων, οι φορολογικές αρχές δεν της επέτρεψαν να ασκήσει το δικαίωμά της προς έκπτωση του ΦΠΑ. Επιπλέον, οι φορολογικές αρχές προσήψαν στην Mahagében ότι δεν έλαβε μέτρα για να βεβαιωθεί για το ποιόν του αντισυμβαλλομένου της και δεν έλεγξε εάν αυτός είχε συμμορφωθεί προς τις εκ του νόμου υποχρεώσεις του όσον αφορά τον ΦΠΑ.

Το Baranya Megyei Bíróság (δικαστήριο της περιφέρειας Baranya, Ουγγαρία), το οποίο επιλήφθηκε της διαφοράς, ερωτά το Δικαστήριο εάν η άσκηση του δικαιώματος προς έκπτωση του ΦΠΑ μπορεί να αποκλειστεί όταν τα τιμολόγια, βάσει των οποίων ζητείται η έκπτωση, είναι μεν τυπικώς νομότυπα, πλην όμως, κατά τις φορολογικές αρχές, η υπόχρεος εταιρία δεν έλαβε μέτρα για να βεβαιωθεί ότι οι ενέργειες του εκδότη των τιμολογίων ήσαν νόμιμες.

¹ Οδηγία 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1).

Στο πλαίσιο συμβάσεως έργου, ο P. Dávid εκτέλεσε διάφορες κατασκευαστικές εργασίες χρησιμοποιώντας υπεργολάβους. Ζήτησε να εκπέσει τον ΦΠΑ που είχε καταβάλει στους υπεργολάβους αλλά οι ουγγρικές φορολογικές αρχές δεν του επέτρεψαν να ασκήσει το δικαίωμα προς έκπτωση λόγω παρατυπιών τις οποίες είχαν διαπράξει οι υπεργολάβοι.

Το Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság (δικαστήριο της περιφέρειας Jász-Nagykun-Szolnok, Ουγγαρία), το οποίο επιλήφθηκε της διαφοράς, ερωτά το Δικαστήριο εάν η άσκηση του δικαιώματος προς έκπτωση του ΦΠΑ μπορεί να αποκλειστεί λόγω παρατυπιών τις οποίες διέπραξε ο εκδότης του τιμολογίου χωρίς όμως να αποδεικνύεται ότι ο αιτών την έκπτωση είχε γνώση των παρατυπιών αυτών.

Στην απόφαση που εξέδωσε σήμερα, το Δικαστήριο υπενθυμίζει, καταρχάς, ότι το δικαίωμα προς έκπτωση αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα του μηχανισμού του ΦΠΑ και δεν μπορεί, καταρχήν, να περιορίζεται. Το ζήτημα του κατά πόσον ο ΦΠΑ που οφείλεται για τις προγενέστερες ή τις μεταγενέστερες πωλήσεις αγαθών ή υπηρεσιών αποδόθηκε ή όχι στο δημόσιο ταμείο δεν ασκεί επιρροή στο δικαίωμα του υποκείμενου στον φόρο να εκπέσει τον ΦΠΑ επί των εισροών.

Εντούτοις, τα κράτη μέλη μπορούν να μην επιτρέψουν την άσκηση του δικαιώματος προς έκπτωση εφόσον αποδεικνύεται, βάσει αντικειμενικών στοιχείων, ότι η επίκληση του δικαιώματος αυτού γίνεται με πρόθεση την απάτη ή καταχρηστικώς. Τέτοια περίπτωση συντρέχει όταν ο υποκείμενος στον φόρο, στον οποίο παρασχέθηκαν τα αγαθά ή οι υπηρεσίες που αποτελούν τη βάση για να θεμελιωθεί το δικαίωμα προς έκπτωση, είχε ή όφειλε να έχει γνώση του γεγονότος ότι η αντίστοιχη πράξη έγινε στο πλαίσιο απάτης που διέπραξε ο προμηθευτής ή άλλος επιχειρηματίας σε προηγούμενο στάδιο. Το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι είναι καθήκον των φορολογικών αρχών να αποδείξουν ότι ο υποκείμενος στον φόρο είχε ή όφειλε να έχει γνώση αυτής της απάτης.

Στη συνέχεια, το Δικαστήριο εξετάζει τις υποχρεώσεις που υπέχει ο υποκείμενος στον φόρο όσον αφορά την εξακρίβωση του νομότυπου χαρακτήρα των ενεργειών του αντισυμβαλλομένου του. Το Δικαστήριο επισημαίνει ότι, εφόσον υφίστανται ενδείξεις από τις οποίες να προκύπτουν υποψίες για την ύπαρξη παρατυπιών ή τη διάπραξη απάτης, ο επιχειρηματίας ενδέχεται να υποχρεωθεί να αναζητήσει πληροφορίες για τον μέλλοντα αντισυμβαλλόμενο του προκειμένου να βεβαιωθεί ότι αυτός είναι αξιόπιστος. Εντούτοις, οι φορολογικές αρχές δεν μπορούν να επιβάλουν γενικώς στους υποκείμενους στον φόρο που προτίθενται να ασκήσουν το δικαίωμα προς έκπτωση του ΦΠΑ την υποχρέωση να ελέγχουν εάν έχουν διαπραχθεί παρατυπίες ή απάτη από επιχειρηματίες δραστηριοποιούμενους σε προηγούμενα στάδια.

Ειδικότερα, είναι καθήκον των φορολογικών αρχών να υποβάλλουν τους υποκείμενους στον φόρο στους αναγκαίους ελέγχους προκειμένου να διαπιστωθούν τυχόν παρατυπίες ή απάτη περί τον ΦΠΑ καθώς και να επιβάλλουν κυρώσεις σε όσους τις έχουν διαπράξει. Κατά συνέπεια, οι αρχές αυτές δεν επιτρέπεται να μεταβιβάζουν τα ελεγκτικά τους καθήκοντα στους υποκείμενους στον φόρο και να αποκλείουν το δικαίωμα των δεύτερων προς έκπτωση στην περίπτωση που αυτοί δεν εκτελέσουν τα καθήκοντα αυτά.

Τέλος, στις υπό κρίση υποθέσεις, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι από τα στοιχεία που παρέσχαν τα εθνικά δικαστήρια προκύπτει ότι όντως τελέστηκαν οι πράξεις των οποίων γίνεται επίκληση προκειμένου να θεμελιωθεί το δικαίωμα προς έκπτωση, ενώ τα τιμολόγια που αντιστοιχούν στις πράξεις αυτές περιλαμβάνουν όλα τα στοιχεία που απαιτεί η οδηγία, με συνέπεια να πληρούνται οι ουσιαστικές και τυπικές προϋποθέσεις που τάσσει η οδηγία αυτή για τη γένεση και την άσκηση του δικαιώματος προς έκπτωση. Επιπλέον, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι στις αιτήσεις προδικαστικής αποφάσεως δεν γίνεται λόγος για δόλιες ενέργειες των αποδεκτών των τιμολογίων, όπως υποβολή ψευδών δηλώσεων ή έκδοση εικονικών τιμολογίων.

Υπ' αυτές τις συνθήκες, το Δικαστήριο απαντά ότι η οδηγία αντιτίθεται στην πρακτική των ουγγρικών φορολογικών αρχών να μην επιτρέπουν σε υποκείμενο στον φόρο να ασκήσει το δικαίωμά του προς έκπτωση του αποδοθέντος ΦΠΑ με την αιτιολογία ότι ο εκδότης του τιμολογίου με βάση το οποίο ζητείται η έκπτωση διέπραξε παρατυπίες, χωρίς όμως να αποδεικνύεται ότι ο

υποκείμενος στον φόρο είχε ή όφειλε να έχει γνώση της απάτης που διαπράχθηκε σε προηγούμενο στάδιο της αλυσίδας των παροχών. Ομοίως, η οδηγία αντιτίθεται σε εθνική πρακτική στο πλαίσιο της οποίας οι φορολογικές αρχές δεν επιτρέπουν στον υποκείμενο στον φόρο να ασκήσει το δικαίωμα προς έκπτωση με την αιτιολογία ότι αυτός δεν βεβαιώθηκε ότι ο αντισυμβαλλόμενός του είχε εκπληρώσει τις εκ του νόμου υποχρεώσεις του, ιδίως όσον αφορά τον ΦΠΑ, ή με την αιτιολογία ότι ο υποκείμενος στον φόρο δεν διαθέτει, πέραν του τιμολογίου, άλλα παραστατικά από τα οποία να προκύπτει ο νομότυπος χαρακτήρας των ενεργειών του αντισυμβαλλομένου του, παρά το γεγονός ότι ο υποκείμενος στον φόρο δεν είχε ενδείξεις που να γεννούν υποψίες για την ύπαρξη παρατυπιών ή τη διάπραξη απάτης από τον αντισυμβαλλόμενο του.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582